

riere van meer dan twintig jaar ligt er samengesmolten in allerlei eremetaal. Het is een verstorven tijdperk. Jan Langedijk houdt zich niet meer actief bezig met de schaatsport. Aanvankelijk was hij nog lid van de gewestelijke technische commissie en deed nog het een en ander aan opleiding van talent, maar alle boeken zijn inmiddels gesloten. „Ik heb eerst een periode gehad, dat ik mijn tijd ver vooruit was en daarna een aantal jaren, dat de ontwikkeling nog wel te volgen was, maar nu zou ik achterop zijn geraakt. Ieder heeft zijn eigen periode om iets aan de ontwikkeling van zijn sport bij te dragen. Die van mij is voorbij. Ik ga nog één keer per jaar naar een internationaal kampioenschap en daar houdt het mee op. Al blijf je natuurlijk wel altijd Jan Langedijk, de schaatsenrijder. De mensen zullen nooit zeggen: Oh, Jan Langedijk, dat is die boer uit de Schermer. Dat schaatsenrijder, daar kom ik nooit meer van af. Dat ligt nu eenmaal als een doem op mijn leven, ook al ben ik nooit wereldkampioen geworden. Toen ik de snelheid had om het te kunnen worden, miste ik het karakter voor zo'n prestatie en toen ik er rijp voor was, gingen anderen alweer harder...”

Dromen van achtjarigen komen ook zelden helemaal helemáál uit.

SAM DE JAGER

Alkmaar, april 1978